

Η Κρυμμένη Ιστορία του Εδαφίου Σαράντα — Αριθμός Είκοσι Έξι

Ιεζεκιήλ Αριθμός Επτά

Jeff Pippenger

2026-08-12

Η προφητική γραμμή την οποία προσδιορίζω ως «τον τροχό του Ιωσία» αρχίζει με την αποστασία του αρχαίου Ισραήλ, όταν απέρριψαν τον Θεό ως βασιλέα τους το 1097 π.Χ. Οι τρεις πρώτοι βασιλείς (Σαούλ, Δαβίδ και Σολομών) αναγνωρίζονται ότι βασίλευσαν επί σαράντα έτη, από το 1097 π.Χ. έως το 977 π.Χ. Με τον θάνατο του Σολομώντα, η ανταρσία του Ιεροβοάμ και των δέκα βόρειων φυλών ολοκληρώνει τη γραμμή των τριών πρώτων βασιλέων και αρχίζει μια γραμμή βασιλέων τόσο στο βόρειο όσο και στο νότιο βασίλειο.

Οι τρεις πρώτοι βασιλείς είναι σύμβολο πολλών αληθειών, αλλά ένας από τους τροχούς της αλήθειας με τον οποίο συνδέονται είναι οι τρεις τελευταίοι βασιλείς του Ιούδα—ο Ιωακείμ, ο Ιεχονίας και ο Σεδεκίας—οι οποίοι, με τη σειρά τους, αντιπροσωπεύουν τον Κύρο, τον Δαρείο και τον Αρταξέρξη. Ο Κύρος, ο Δαρείος και ο Αρταξέρξης, με τη σειρά τους, αντιπροσωπεύουν τα τρία διατάγματα τους, που εκτείνονται από το 516 π.Χ. έως το 457 π.Χ.· τα οποία, με τη σειρά τους, αντιπροσωπεύουν τους τρεις αγγέλους της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, οι οποίοι φθάνουν το 1798, στις 19 Απριλίου 1844 και στις 22 Οκτωβρίου 1844, αντιστοίχως. Η ιστορία της αφίξεως των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα επαναλαμβάνεται κατά γράμμα στον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, προσδιορίζοντας έτσι ότι η προφητική γραμμή που αρχίζει με το χρίσμα του Σαούλ ως βασιλέως φθάνει στο συμπέρασμά της όταν η θριαμβεύουσα εκκλησία χρίζεται στον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Η γραμμή περιλαμβάνει τον τροχό του βασιλέως Ιωσία, ο οποίος εκτείνεται προς τα πίσω έως την ανταρσία του Ιεροβοάμ στη Βαιθήλ και στον Δαν το 977 π.Χ.

Είκοσι δύο

Ο Ιεροβοάμ φέρει τον συμβολισμό του είκοσι δύο, διότι βασίλεψε επί είκοσι δύο έτη, συνδέοντας έτσι τη μαρτυρία του με την ιστορία που αντιπροσωπεύεται από το είκοσι δύο, το οποίο είναι σύμβολο του συνδυασμού της Θεότητας με την ανθρωπότητα, όπως εικονίζεται από το όραμα *marah* του Δανιήλ κατά την εικοστή δεύτερη ημέρα, και από τον αριθμό διακόσια είκοσι, του οποίου ο αριθμός είκοσι δύο είναι το δέκατο.

Καὶ αἱ ἡμέραι, καθ’ ἃς ἐβασίλευσεν ὁ Ἱεροβοάμ, ἦσαν εἴκοσι καὶ δύο ἔτη· καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ Ναδὰβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Α’ Βασιλειῶν 14:20.

Η «Συμφιλίωση», η οποία αντιπροσωπεύει τον συνδυασμό της θεότητας και της ανθρωπότητας, είναι το έργο του Χριστού που άρχισε στις 22 Οκτωβρίου, ή στον δέκατο μήνα (Γρηγοριανό)· δέκα επί είκοσι δύο ισούνται με διακόσια είκοσι. Ο Ιεροβοάμ έστησε παραχαραγμένα θυσιαστήρια τόσο στη Βαιθήλ όσο και στη Δαν, και συνεπώς αποτελεί σύμβολο της παραχαραγμένης λατρείας

της Κυριακής σε συνάρτηση με τον συνδυασμό εκκλησίας (Βαιθήλ: που σημαίνει εκκλησία) και κράτους (Δαν: που σημαίνει κρίση).

Τότε ο Ιεροβοάμ έκτισε τη Συχέμ στο όρος Εφραΐμ και κατοίκησε εκεί· και εξήλθε από εκεί και έκτισε τη Φανουήλ. Και είπε ο Ιεροβοάμ στην καρδιά του· Τώρα το βασίλειο θα επιστρέψει στον οίκο του Δαβίδ· εάν αυτός ο λαός ανέβει για να προσφέρει θυσία στον οίκο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, τότε η καρδιά αυτού του λαού θα επιστρέψει πάλι στον κύριό τους, στον Ροβοάμ, βασιλιά του Ιούδα, και θα με θανατώσουν και θα επιστρέψουν πάλι στον Ροβοάμ, βασιλιά του Ιούδα. Τότε ο βασιλιάς έλαβε συμβουλή και έφτιαξε δύο χρυσά μοσχάρια, και τους είπε· Είναι πολύ για σας να ανεβαίνετε στην Ιερουσαλήμ· ιδού οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από τη γη της Αιγύπτου. Και έστησε το ένα στη Βαιθήλ, και το άλλο το έβαλε στη Δαν. Και το πράγμα αυτό έγινε αμαρτία· διότι ο λαός πήγαινε να προσκυνήσει μπροστά στο ένα, έως τη Δαν. Και έφτιαξε οίκο υψηλών τόπων και έκανε ιερείς από τους ταπεινότερους του λαού, οι οποίοι δεν ήσαν από τους υιούς του Λευΐ. Και ο Ιεροβοάμ θέσπισε εορτή στον όγδοο μήνα, τη δέκατη πέμπτη ημέρα του μήνα, όμοια με την εορτή που ήταν στον Ιούδα, και ανέβηκε στο θυσιαστήριο. Έτσι έκανε στη Βαιθήλ, θυσιάζοντας στα μοσχάρια που είχε φτιάξει· και εγκατέστησε στη Βαιθήλ τους ιερείς των υψηλών τόπων που είχε κάνει. Έτσι ανέβηκε στο θυσιαστήριο που είχε φτιάξει στη Βαιθήλ τη δέκατη πέμπτη ημέρα του όγδοου μήνα, δηλαδή στον μήνα που είχε επινοήσει από την ίδια του την καρδιά· και θέσπισε εορτή για τους υιούς Ισραήλ· και ανέβηκε στο θυσιαστήριο και θυμίασε. Α΄ Βασιλέων 12:25–33.

Στη θεμελιώδη ιστορία των δέκα βόρειων φυλών υπήρξε μια αποστασία, η οποία είχε προτυπωθεί από την απόρριψη του Θεού ως βασιλέως εκ μέρους του Ισραήλ, καθώς και από την αποστασία του Ααρών και του χρυσού μόσχου. Η αποστασία του Ααρών ανήκε στη θεμελιώδη ιστορία του αρχαίου Ισραήλ, και του Ιεροβοάμ στη θεμελιώδη ιστορία των δέκα βόρειων φυλών. «Γραμμή επί γραμμή», ο Ααρών, ως αρχιερέας, αντιπροσωπεύει την εκκλησία, και ο Ιεροβοάμ, ως βασιλεύς, αντιπροσωπεύει το κράτος. Αυτές οι δύο θεμελιώδεις αποστασίες αποτελούν μία γραμμή που περιλαμβάνει τη θεμελιώδη αποστασία του λαού του Ισραήλ, όταν επιθύμησε ανθρώπινο βασίλειο.

490

Υπάρχουν τρεις περίοδοι τετρακοσίων ενενήντα ετών στην ιερή ιστορία που αναπαρίσταται στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ, και η μία συνδεόταν με τους βασιλείς, η άλλη με το αγιαστήριο και η άλλη με το στράτευμα. Αυτές οι τρεις περίοδοι αντιστοιχούν στην αποστασία του Ααρών (το αγιαστήριο), του Σαούλ (το στράτευμα) και του Ιεροβοάμ (ο βασιλιάς). Από τα τρία σύμβολα του προφήτη, του ιερέα και του βασιλιά, ο βασιλιάς Σαούλ είναι εκείνος που ταυτοποιείται ως προφητεύων, και ο Ααρών ήταν ο ιερέας, και ο Ιεροβοάμ ήταν ο βασιλιάς.

Και συνέβη, όταν όλοι όσοι τον γνώριζαν πρωτίτερα είδαν ότι, ιδού, προφήτευε μεταξύ των προφητών, τότε ο λαός είπε ο ένας προς τον άλλον: Τι είναι τούτο που συνέβη στον υιό του Κεις; Μήπως και ο Σαούλ είναι μεταξύ των προφητών; Και κάποιος από τον ίδιο τόπο αποκρίθηκε και είπε: Αλλά ποιος είναι ο πατέρας τους; Γι' αυτό έγινε παροιμία: Μήπως και ο Σαούλ είναι μεταξύ των προφητών; Α΄ Σαμουήλ 10:11, 12.

Η θριαμβεύουσα εκκλησία αποτελείται από έναν προφήτη τριάντα ετών, έναν ιερέα τριάντα ετών και έναν βασιλέα τριάντα ετών, οι οποίοι αντιπροσωπεύονται από τον Ιεζεκιήλ, ο οποίος άρχισε κατά το τριακοστό έτος, τον Ιωσήφ, ο οποίος άρχισε τη διακονία του κατά το τριακοστό έτος, και τον βασιλέα Δαβίδ, ο οποίος άρχισε να βασιλεύει κατά το τριακοστό έτος. Η θριαμβεύουσα εκκλησία παριστάνεται στα τελευταία οκτώ κεφάλαια του βιβλίου του Ιεζεκιήλ ως ο ναός που γεμίζει τη γη, και η θριαμβεύουσα εκκλησία είναι η Φιλαδέλφεια, η οποία είναι η όγδοη εκκλησία, η εκ των επτά.

Η προφητική γραμμή του Ιωσία, η οποία άρχισε το 977 π.Χ., καταλήγει στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Ο καθαρισμός και η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, που άρχισαν στις 31 Δεκεμβρίου 2023, άρχισαν όταν ο Μιχαήλ κατήλθε για να αναστήσει τους δύο μάρτυρες της Αποκάλυψης ένδεκα. Το 2023 ήλθε είκοσι δύο έτη μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ακριβώς όπως οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798 έρχονται είκοσι δύο έτη μετά τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας το 1776. Η εικοσιδιετής βασιλεία του Ιεροβοάμ άρχισε το 977 π.Χ., όταν η προφητεία του Ιωσία εκτέθηκε. Κατά τον χρόνο εκείνο, ο ανυπάκουος προφήτης του 13ου κεφαλαίου του Α΄ Βασιλέων αντιμετώπισε την αποστασία του Ιεροβοάμ, ακριβώς όπως ο Μωυσής αντιμετώπισε την αποστασία του Ααρών και ο Σαμουήλ αντιμετώπισε το πλήθος που επιθυμούσε βασιλέα. Οι αντιπαραθέσεις εκείνες εναντίον θεμελιωδών αποστασιών, οι οποίες αντιπροσωπεύονται από το μήνυμα του ανυπάκουου προφήτη, του Μωυσή και του Σαμουήλ, αντιπροσωπεύουν τη δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου κατά τον νόμο της Κυριακής. Είναι το προειδοποιητικό μήνυμα που διακηρύσσεται από το λάβαρο, το οποίο αντιπροσωπεύεται στην ιστορία του Ιεροβοάμ ως η πρόρρηση του Ιωσία συνοδευόμενη από ένα «σημείο».

Και ιδού, άνθρωπος του Θεού ήλθεν εκ του Ιούδα εις Βαιθήλ δια του λόγου του Κυρίου· και ό Ιεροβοάμ ίστατο παρὰ τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ θυμιάσῃ. Καὶ ἐβόησε κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοῦ, τέκνον θέλει γεννηθῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ, Ἰωσίας τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ σοῦ θέλει προσφέρει τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, οἵτινες θυμιῶσιν ἐπὶ σοῦ, καὶ ὅστᾳ ἀνθρώπων θέλουσι καυθῇ ἐπὶ σοῦ. Καὶ ἔδωκε σημεῖον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τὸ ὅποιον ἐλάλησεν ὁ Κύριος· Ἰδοῦ, τὸ θυσιαστήριον θέλει σχισθῇ, καὶ ἡ τέφρα ἢ ἐπ' αὐτοῦ θέλει ἐκχυθῇ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοάμ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὃς ἐβόησε κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν Βαιθήλ, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων· Συλλάβετε αὐτόν. Καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξέτεινε κατ' αὐτοῦ, ἐξηράνθη, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ σύρῃ αὐτὴν πάλιν πρὸς ἑαυτόν.

Και το θυσιαστήριο ἐσχίσθη, καὶ ἡ στάχτι ἐχύθη ἀπὸ το θυσιαστήριο, κατὰ τὸ σημεῖον που ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶχε δώσει διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ· Δέηθητι τώρα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ προσευχήσου ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε νὰ ἀποκατασταθῇ πάλιν ἡ χεὶρ μου. Καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ βασιλέως ἀποκατεστάθη εἰς αὐτόν πάλιν, καὶ ἐγένε ὅπως ἦτο πρὶν. Καὶ εἶπε ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ· Ἐλα μαζί μου στο σπίτι, καὶ ἀναψύξου, καὶ θὰ σου δώσω ἀμοιβή. Καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· Εἴν μου δώσεις τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, δὲν θὰ ἔλθω μαζί σου, οὔτε θὰ φάγω ἄρτον οὔτε θὰ πῖω ὕδωρ εἰς τὸν τόπον τούτον· διότι ἐτσι μου ἐνετείλατο διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγοντας· Μὴ

φάγης άρτον, μηδέ να πής ύδωρ, μηδέ να επιστρέψης από την αυτήν οδόν δι' ης ήλθες. Έτσι έφυγε από άλλην οδόν, και δεν επέστρεψε διά της οδού από την οποία ήλθε εις Βαιθήλ. Γ' Βασιλέων 13:1–10.

Η άρνηση του προφήτη να φάγει με τον Ιεροβοάμ, παρά την προσφορά του «ημίσεος του οίκου σου», αντιστοιχεί προς την υπόσχεση του Ηρώδη προς τη Σαλώμη για το ήμισυ της βασιλείας του.

Και όταν ήλθε κατάλληλη ημέρα, κατά την οποία ο Ηρώδης, στα γενέθλιά του, παρέθεσε δείπνο στους μεγιστάνες του, στους χιλιάρχους και στους πρώτους της Γαλιλαίας· και όταν εισήλθε η θυγατέρα αυτής της Ηρωδιάδος και χόρεψε και ευαρέστησε τον Ηρώδη και εκείνους που συνανακάθηντο μαζί του, ο βασιλεύς είπε προς τη νεάνιδα· Ζήτησέ μου ό,τι θέλεις, και θα σου το δώσω. Και της ορκίσθηκε· Οτιδήποτε μου ζητήσεις, θα σου το δώσω, έως το ήμισυ της βασιλείας μου. Και εκείνη εξήλθε και είπε προς τη μητέρα της· Τι να ζητήσω; Και εκείνη είπε· Την κεφαλή του Ιωάννη του Βαπτιστή. Μάρκος 6:21–24.

Η υπόσχεση του Ηρώδη για το ήμισυ της βασιλείας του έλαβε χώρα κατά τα γενέθλιά του. Ο Ηρώδης είναι σύμβολο της Ρώμης, και οι δέκα βασιλείς της Αποκαλύψεως δεκαεπτά προτυπώνονται από τη δεκαπλή διαίρεση της Ρώμης στο έβδομο κεφάλαιο του Δανιήλ, και από τα δέκα δάκτυλα του δεύτερου κεφαλαίου. Τα γενέθλιά του σηματοδοτούνται όταν η έκτη βασιλεία αντικαθίσταται από την έβδομη βασιλεία κατά τον νόμο της Κυριακής, και υπό αυτήν την έννοια, είναι τα γενέθλια των Ηνωμένων Εθνών ως της έβδομης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Κατά τον προσεχή νόμο της Κυριακής, οι δέκα βασιλείς, που αντιπροσωπεύονται από τις δέκα βόρειες φυλές του Ιεροβοάμ, συμφωνούν να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο για μία ώρα στην Αποκάλυψη «δεκαεπτά».

Διότι ο Θεός έβαλε στις καρδιές τους να εκτελέσουν το θέλημά Του, και να συμφωνήσουν, και να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο, έως ότου εκπληρωθούν οι λόγοι του Θεού. Αποκάλυψη 17:17.

Προτού εξετάσουμε την προφητεία του Ιεζεκιήλ στο τέταρτο κεφάλαιο, θα προσδιορίσουμε τις «δεκατρείς» φορές κατά τις οποίες ο Ιεζεκιήλ αναφέρει ευθέως μία χρονολογία. Αυτά τα δεκατρία ορόσημα κατανέμονται γενικά μεταξύ του κόσμου και του λαού του Θεού. Ο κόσμος, ο οποίος αντιπροσωπεύεται από την Αίγυπτο, τοποθετείται σε άμεση χρονολογία έξι φορές, και η Τύρος απευθύνεται μία φορά, ενώ τις άλλες έξι φορές το θέμα είναι η Ιερουσαλήμ. Το βιβλίο αρχίζει το 592 π.Χ., που είναι το τριακοστό έτος του δέκατου έβδομου κύκλου Ιωβηλαίου, και το εδάφιο ένα του τεσσαρακοστού κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ προσδιορίζει την 22α Οκτωβρίου 573 π.Χ. ως το τέλος του κύκλου. Ο κύκλος του Ιωβηλαίου αντιπροσωπεύει τον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, ο οποίος, με τη σειρά του, αντιπροσωπεύεται σε ένα φράκταλ αυτής ακριβώς της ιστορίας από τις 31 Δεκεμβρίου 2023 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Και οι δύο περίοδοι προτυπώθηκαν από την 11η Αυγούστου 1840 έως την 22α Οκτωβρίου 1844.

Στις 11 Αυγούστου 1840 κατήλθε όχι άλλος από τον Ιησού Χριστό ως ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης 10, ο οποίος έφερε ένα βιβλαρίδιο που ο λαός του Θεού έπρεπε να λάβει και να καταφάγει. Ο ίδιος άγγελος κατήλθε εκ νέου κατά την 11η Σεπτεμβρίου για να σημάνει την

έναρξη του καιρού της σφραγίσεως. Ο ίδιος άγγελος κατήλθε στις 31 Δεκεμβρίου 2023 για να αναστήσει τους δύο μάρτυρες, οι οποίοι είχαν φονευθεί στην πλατεία της μεγάλης εκείνης πόλεως, της καλουμένης Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος εσταυρώθη. Εκείνη η κάθοδος σημείωσε την καταληκτική περίοδο του καιρού της σφραγίσεως. Εντός της φρακταλικής περιόδου από τις 31 Δεκεμβρίου 2023 έως τον νόμο της Κυριακής, δίδεται στον Ιεζεκιήλ τον ιερέα όραμα του ναού στον ουρανό. Κατά τον καιρό εκείνο, καθίσταται άλαλος και ομιλεί μόνον όταν ο Θεός τον προστάζει να το πράξει. Η κατάστασή του διαρκεί έως τον προσεχή νόμο της Κυριακής, ο οποίος παρίσταται διά της καταστροφής της Ιερουσαλήμ.

Όπως και ο Ιωάννης, ο Ιεζεκιήλ λαμβάνει εντολή να πάρει το βιβλίο που ήταν στο χέρι του καταβαίνοντας αγγέλου στην Αποκάλυψη δέκα, και επίσης του λέγεται να φάγει το βιβλίο του θρήνου, του πένθους και του οδυρμού.

Σὺ δέ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουσον ὅ,τι λέγω πρὸς σέ· μὴ γίνῃς ἀπειθὴς ὡς ὁ οἶκος ἐκεῖνος ὁ παραπικραίνων· ἄνοιξον τὸ στόμα σου, καὶ φάγε ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς ἐμέ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου· καὶ ἀνεπτύχθη ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν· καὶ γεγραμμένα ἦν ἐν αὐτῇ θρήνοι καὶ μέλος καὶ οὐαί. Ἰεζεκιήλ 2:8–10.

Το μήνυμα παρουσιάζεται ως τριπλό μήνυμα, προτυπώνοντας έτσι το μήνυμα των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα. Είναι, επομένως, το σφραγίζον μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο σφραγίζει εκείνους εντός της Ιερουσαλήμ που θρηνούν και οδύρονται για την αμαρτία της εκκλησίας και της γης, όπως αυτή παριστάνεται στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ και στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης.

Και η δόξα του Θεού του Ισραήλ υψώθηκε από το χερουβεΐμ, επάνω στο οποίο ήταν, προς το κατώφλι του οίκου. Και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, ο οποίος είχε τη γραφίδα του γραμματέως στο πλευρό του· και ο Κύριος είπε προς αυτόν: Διέλθε μέσα από το μέσον της πόλεως, μέσα από το μέσον της Ιερουσαλήμ, και θέσε σημείον επί των μετώπων των ανδρών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται εν μέσω αυτής. Ιεζεκιήλ 9:3, 4.

Εκείνοι που λαμβάνουν τη σφραγίδα πενθούν για τις αμαρτίες της εκκλησίας και για τις αμαρτίες της γης, και η μαρτυρία του Ιεζεκιήλ είναι υφασμένη επάνω στην ιστορία της Ιερουσαλήμ και της Αιγύπτου, συμβόλων της εκκλησίας και του κόσμου.

«Το προζύμι της ευσέβειας δεν έχει απολέσει εντελώς τη δύναμή του. Κατά τον καιρό που ο κίνδυνος και η κατάθλιψη της εκκλησίας είναι στο έπακρο, η μικρή ομάδα που στέκεται στο φως θα στενάζει και θα βοά εξαιτίας των βδελυγμάτων που διαπράττονται στη γη. Αλλά, ακόμη περισσότερο, οι προσευχές τους θα ανέρχονται υπέρ της εκκλησίας, επειδή τα μέλη της πράττουν κατά τον τρόπο του κόσμου. ...»

«Η εντολή είναι: “Διέλθε δια μέσου της πόλεως, δια μέσου της Ιερουσαλήμ, και βάλε σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών οι οποίοι στενάζουν και βοούν εξαιτίας πάντων των βδελυγμάτων που γίνονται εν μέσω αυτής.” Αυτοί οι στενάζοντες και βοώντες είχαν προβάλλει τα λόγια της ζωής· είχαν ελέγξει, συμβουλευσει και ικετεύσει. Μερικοί, οι οποίοι είχαν ατιμάσει τον Θεό, μετενόησαν και ταπείνωσαν την καρδιά τους ενώπιόν Του. Αλλά η δόξα του Κυρίου είχε

αποχωρήσει από τον Ισραήλ· μολοντί πολλοί εξακολουθούσαν ακόμη να τηρούν τις μορφές της θρησκείας, η δύναμη και η παρουσία Του έλειπαν.» Testimonies, τόμος 5, 209, 210.

Στο πλαίσιο του βιβλίου των Θρήνων, ο θρήνος και το αλίμονο, που προτυπώνουν τους τρεις αγγέλους της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, οι θρήνοι και το πένθος είναι ο πρώτος και ο δεύτερος άγγελος, και ο τρίτος είναι το μήνυμα του αλίμονο, σύμβολο του ανατολικού ανέμου, ο οποίος συγκρατείται από τους τέσσερις αγγέλους που κρατούν σε έλεγχο τους ανέμους στην Αποκάλυψη επτά.

Αίγυπτος

Στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ, αναφέρονται δεκατρείς χρονολογίες. Η πρώτη από τη σειρά χρονολογιών που αφορά την Αίγυπτο είναι το Ιεζεκιήλ 29:1, και αντιστοιχούσε στο 587 π.Χ.

Κατὰ τὸ δέκατον ἔτος, κατὰ τὸν δέκατον μῆνα, τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, στρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον κατ’ αὐτοῦ καὶ κατὰ πάσης τῆς Αἰγύπτου· λάλει καὶ εἰπέ· Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἴδου, ἐγὼ εἰμι ἐπὶ σέ, Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ κατακείμενος ἐν μέσῳ τῶν ποταμῶν αὐτοῦ, ὃς εἶπεν· Ὁ ποταμός μου ἐμός ἐστιν, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτὸν ἑμαυτῷ. Ἰεζεκιήλ 29:1–3.

Το 587 π.Χ. είναι το έτος της πολιορκίας, η οποία άρχισε ενάμιση έτος πριν από την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Κατά τον καιρό εκείνο ο Ιεζεκιήλ διακηρύσσει ότι ο Θεός θα καταβάλει την Αίγυπτο και ότι η καταβολή αυτή θα αποδείκνυε στον λαό του Θεού την αφροσύνη του επειδή είχε εμπιστευθεί τον δράκοντα της Αιγύπτου. Προς το τέλος του κεφαλαίου διατυπώνεται εξαγγελία ότι η Αίγυπτος θα δοθεί στη Βαβυλώνα, προσδιορίζοντας έτσι πότε οι δέκα βασιλείς παραδίδουν την έβδομη βασιλεία τους της βιβλικής προφητείας στη σύγχρονη Βαβυλώνα — την όγδοη βασιλεία, η οποία είναι εκ των επτά. Η προφητεία εκείνη εκπληρώθηκε δεκαεπτά έτη αργότερα, το 571 π.Χ., όπως εκτίθεται στο τέλος του κεφαλαίου. Το κεφάλαιο 29, επομένως, περιέχει την πρώτη και την τελευταία χρονολογική αναφορά που συνδέεται με την Αίγυπτο.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐγένετο πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, ὁ Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐδούλωσεν τὸ στράτευμα αὐτοῦ εἰς μεγάλην δουλείαν ἐπὶ τὴν Τύρον· πᾶσα κεφαλὴ ἐφαλακρώθη καὶ πᾶς ὧμος ἐξεγδάρη· ἄλλ’ οὐκ ἦσαν αὐτῷ μισθός, οὐδὲ τῷ στρατεύματι αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς Τύρου, διὰ τὴν δουλείαν ἣν ἐδούλευσεν ἐπ’ αὐτήν· Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἴδου, ἐγὼ δίδωμι τὴν γῆν Αἰγύπτου τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος· καὶ λήψεται τὸ πλῆθος αὐτῆς, καὶ λήψεται τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ λήψεται τὴν προνομὴν αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς τῷ στρατεύματι αὐτοῦ. Ἔδωκα αὐτῷ τὴν γῆν Αἰγύπτου ἀντὶ τοῦ κόπου αὐτοῦ, ὃ ἐδούλευσεν ἐπ’ αὐτήν, ἐπειδὴ ἐνήργησαν δι’ ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω βλαστῆσαι κέρας τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σέ θέλω δώσω εἰς ἀνοίγμα στόματος ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Κύριος. Ἰεζεκιήλ 29:17–21.

Το εικοστό έτος, τον πρώτο μήνα, την πρώτη ημέρα του δεκάτου εβδόμου εδαφίου, αντιπροσωπεύει την τελευταία χρονολογία από τις δεκατρείς χρονολογίες στον Ιεζεκιήλ, και είναι η μόνη χρονολογία που τοποθετείται μετά την 22α Οκτωβρίου 573 π.Χ. Αντιπροσωπεύει το πότε

δίδεται η Αίγυπτος στον βασιλέα του βορρά, στο Δανιήλ ια΄ 42 και 43, καθώς και το σημείο κατά το οποίο οι δέκα βασιλείς παραδίδουν τη δική τους έβδομη βασιλεία στην όγδοη βασιλεία, η οποία είναι εκ των επτά. Εκπληρώνεται όταν «το κέρας του οίκου του Ισραήλ» βλαστήσει. Στον Ησαΐα ο Ισραήλ βλαστάνει κατά την ημέρα του ανατολικού ανέμου.

Θα κάμει τους προερχομένους εκ του Ιακώβ να ριζώσουν· ο Ισραήλ θέλει ανθήσει και βλαστήσει, και θέλει γεμίσει το πρόσωπον της οικουμένης με καρπόν. Ησαΐας 27:8.

Όταν εκπληρωθεί το Ιεζεκιήλ 29:17, και ο δράκων της Αιγύπτου δοθεί στο παπικό θηρίο κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, τότε η όψιμη βροχή θα εκχυθεί χωρίς μέτρο επάνω στον Ισραήλ. Εκείνη η βροχή άρχισε στις 9/11 ως ράντισμα, όπως προτυπώθηκε από τον Χριστό όταν ενεφύσησε στους μαθητές Του, αφού κατήλθε στη γη, αφού είχε αναβεί προς τον Πατέρα Του μετά την ανάστασή Του.

«Η πράξη του Χριστού να εμψύσησει στους μαθητές του το Άγιο Πνεύμα και να τους μεταδώσει την ειρήνη του, ήταν ως ολίγες σταγόνες πριν από την άφθονη βροχή που επρόκειτο να δοθεί κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.» Spirit of Prophecy, τόμος 3, 243.

Η προφητεία του Ιεζεκιήλ περί της πτώσεως της Αιγύπτου διακηρύχθηκε το 587 π.Χ., το έτος της πολιορκίας, και «δεκαεπτά» έτη αργότερα η πρόρρηση εκπληρώθηκε. Εκπληρώνεται κατά την περίοδο που αντιπροσωπεύεται από τον αριθμό «δεκαεπτά», αναπαριστώντας έτσι την κρυφή ιστορία του εδαφίου σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Πρόκειται να εκπληρωθεί κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία απεικονίζεται στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ. Κατά τον καιρό της σφραγίσεως εκχέεται η όψιμη βροχή, πρώτον ως ράντισμα κατά την 11η Σεπτεμβρίου και έπειτα ως πλήρης έκχυση κατά τον νόμο της Κυριακής. Εκπληρώνεται, σύμφωνα με τον Ησαΐα, κατά την «ημέρα του ανατολικού ανέμου», και το Ισλάμ είναι ο ανατολικός άνεμος, και το Ισλάμ είναι το τρίτο «αλίμονο». Το μήνυμα που ο Ιεζεκιήλ έπρεπε να φάγει ήταν τριπλό μήνυμα, του οποίου το τρίτο μέρος ήταν το μήνυμα του αλίμονο.

Τα δεκατρία χρονολογημένα μηνύματα του Ιεζεκιήλ εκτέθηκαν σε σχέση με την Ιερουσαλήμ, την Αίγυπτο και την Τύρο. Όλα αναφέρονταν στην ανταρσία, όπως αυτή συμβολίζεται από τον αριθμό «δεκατρία».

Θα συνεχίσουμε να εξετάζουμε τη χρονολόγηση του Ιεζεκιήλ στο επόμενο άρθρο.